

Øll børn skulu ganga í skúla, men hesir eru fyrri tað mesta ógvuliga vánaligir, eins og næmingarnir eru so nógvir í tali, at teir verða býttir sundur soleiðis, at nøkur ganga í skúla fyrrapart og onnur seinnapart.

Einki vatn er innlagt og eingi wc í skúlanum, ella skúlaborð ella stólar. Tey sita á gólvnum, umleið 50 børn í hvørjum flokki.

Kirsten og Heini Olsen hava trí vaktarfólk og eina arbeiðsgentu, sum arbeiða hjá teimum. Tey búgva í býlingi, har sendistovurnar hava til húsa.

Vaktarmenninir eru neyðugir, fyrri at sleppa undan innbroti o.ø.

Arbeiðskona við seks børnum

Húsini eru rúmlig, har hava fleiri familjur búð áður, sum vanligt er í hesum londum. Seks baðirúm og átta wc eru, umframt eitt ótal av stovum og sovurum.

Arbeiðskonan er mamma at seks børnum. Hon hevur gingið í skúla, tá bretar skipaðu fyrri, og hon sigur, at børn hennara læra ikki so nógv í skúlanum, sum hon gjørdi í síni tíð.

Annars eru íbúgvarnir ómetaliga vinarligir og gestabliðni er stórt.

Vanligt er at siga um íbúgvarnir í Zanzibar, at teir eru ærligir, men stjála illa. Tað merkir, at íbúgvarnir sjálvir taka lógina í egnu hendur, um onkur verður tikin í t.d. at stjála.

Heini Olsen: - Eg sá ein dagin herfyri nakrar mans buka ein tjóv til deyðis, sum teir høvdu sæð framt stuldu.

- Teir eru so kúgaðir, at teir lata tað ganga út yvir lógarbróttarar, tá høvi býðst. Vil lögreglan á staðnum kanna slíkt mál, kemur einki fram.

Fólkið býr í smáttum, sum eru bygðar av leiri, smásteini og pinnum, men av tí at so nógvur ternittur eru, verður slík smátta etin upp eftir fáum árum. Tey noyðast tí at byggja nýggjar smáttur so hvørt, sum tær gomlu rapa.

Blakað mannin út

Kirsten Olsen: - Arbeiðskonan hjá okkum er júst farin undir at byggja sær eini hús úr múrsteini. Hon hevur koyrt mannin út, tí hann var drykkjumaður, sum ongantíð kom heim við peninginum.

Arbeiðskonan er ógvuliga vitug, og vit royna at hjálpa henni, so hon verður fôr fyrri at klára seg, tá vit eru farin.

Hon hevur fingið ein vinmann at stoypa grundina, og so lagar hon steinarnar sjálv.

Tað er ikki væl umtókt, at ein kvinna livir einsamøll í Zanzibar. Hon er at sammeta við eina skøju.

Tað hevur havt við sær, at foreldrini hava sligið hondina av dótturini, tí hon ikki vil giftast upp aftur.

Meðan vit sita og práta í hugnaligu stovuni hjá Kirsten og Heini Olsen í Havn, ringir telefonin, og tað er ein sum hevur tvar hondseymimaskinur at bjóða.

Kirsten Olsen er fegin, tá hon kemur innar aftur.

Neyðin er stór í Zanzibar, og tað ræður um at læra konufólkini at gera eitthvørt, sum tær kunnu livjargja sær við. Kirsten hevur lært arbeiðskonuna at gera mat og baka køkur og breið. Nú fær hon eina seymimaskinu, so hon kann seyma klæðir uppá børnini og kanska selja til onnur.

- Tað er ein partur av arbeiði okkara, sum fara út í fremmand lond, at vit royna at bøta um, so væl sum tilber, sigur Kirsten Olsen.

Hjúnini tingast óført um, hvussu nógv maskinurnar viga, tí ein persónur hevur ikki loyvi at hava meir enn 20 kg. við í fiogfarinum.

Umframt seymimaskinurnar hava tey eisini fingið 400 brillur frá Lion's, sum viga 20 kg. Ætlanin er at geva einum eygnalækna í Zanzibar hesar, ið íbúgvarnir hava so harðliga brúk fyrri.

Kirsten: - Tað er óneyðugt at hava so nógv klæði og annað við, tí veðurlagið er so gott, at vit bert nýtast smávegis.

Menningarprojektið

125 fólk í Zanzibar, trýggir danir og Heini Olsen arbeiða við uppgávu at byggja vegir.

Íbúgvarnir eru alment settir í starv, men lønin er so lítil, at tað als ikki ber til at sammeta við okkara umstøður.

Heini Olsen: - Uppgávan er at gera vegir og læra fólk ið upp. Tað hevur gingið væl.

Í byrjanini var torført at fáa arbeiðsfólkið at koma rættstundis til arbeiðis. So funnu vit uppá at bjóða teimum morgunmat, og tá komu øll stundisliga. Fyri at fáa tey at verða verandi til lokna arbeiðstið kl. 18, noyddust vit at bjóða teimum eina máltíð eyka.

Arbeitt verður seks dagar um vikuna, og arbeiðsdagurin hjá Heini Olsen er 10 tímar um dagin.

- Tað hevur havt við sær, at vit ikki hava serliga góðar stundir til sosiala samveru. Vit fara eina útferð saman við vinfólki sunnudag og ein annan dag í vikuni renna vit.

Vanligt er at fólk fara út í heimin, tí tey vilja uppliva annað enn tað heimliga. Eru tit ævintýrskar?

- Í byrjanini tá vit vóru ung, var tað helst ævintýrið ið lokkaði. Vit fingi tvey børn í Iran, og vildu seinni vísa teimum føðistadið. Tí fóru vit avstað aftur aðru ferð.

Hugurin at hjálpa

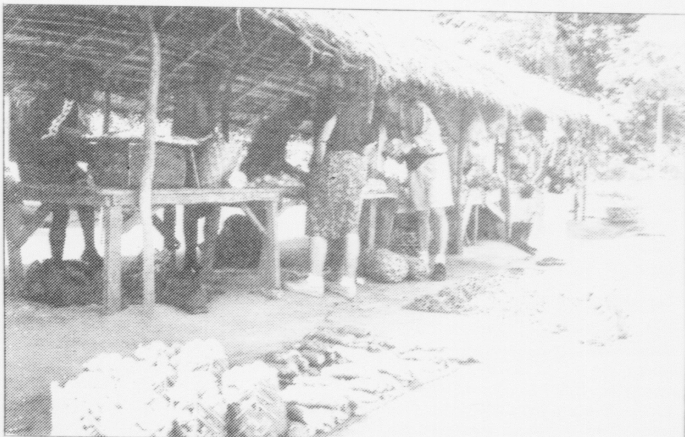
Seinni kemur hugurin til at gera eitthvørt sum bótir um støðuna hjá teimum fátækru og kúgaðu. Tað er heilt náttúrligt, tá tú sært so nógv neyð og armóð.

- Nú vit eru komin til aldurs vilja vit helst, at okkara arbeiði skal gerast fruktagott, og at nakað sæst eftir, tá vit nú fara heimaftur.

Summarfrítdið varð eisini nýtt til at fáa hendur á gomlum brillum og seymimaskinum, sum eru so umráðandi hjá fátækna fólki í Zanzibar at fáa. Tilsaman 400 brillur hava hjúnini við sær úr Føroyum

Vegir skulu gerast og fólk skal lærast upp til at skipa fyrri. Hetta er m.a. uppgávan, sum Heini Olsen varð biðin um at gera. Myndin er tikin á arbeiðsplássinum í Zanzibar

Vanligar handlar eru ikki í Zanzibar, og tí gongur nógv tíð við at matgerða og fáa til vega vørur, sum verða nýtt í húsarhaldinum

Kirsten Olsen helt 60 ára føðingardag sín í vár, og tá komu nógv vinfólk og børnini hjá hjúnunum til Zanzibar í føðingardag. Heini og Kirsten Olsen eru her stødd utan fyrri húsini, sum tey búgva í

Heini Olsen: - Nú geri eg vegarbeiðararum eina arbeiðsskrá, sum teir kunnu nýta, tá vit eru farin heim aftur. Tá hava tey - bæði kvinnur og menn - eisini lært at arbeiða sjálvstøðugt og eru fôr fyrri umvæla maskinurnar, sum verða nýttar o.a..

Kirsten Olsen: - Eg havi vónandi lært arbeiðskonuna at livjargja sær, tá vit ikki eru her longur, eins og eg í frítdiðini hava arbeitt í einum SOS barnabýi har.

Tá tey verða tilkomn, fara tey aftur at læra síni børn o.s.f.r. og soleiðis hjálpir tú nógvum, hóast tað bert eru dropar í havinum, siga Heini og Kirsten Olsen.

Tað kemur t.d. teimum seks børnunum hjá arbeiðskonuni til góðar, at mamm-an fær møguleika at læra slíkt, so hon kann livjargja sær og børnunum.

Orð: Dagny
Myndir: Kalmar

